

forsørgelsen, som det forekommer mig, at denne Forordning aldeles ikke angaaer.

Ogholm: Skjøndt jeg selv, og, som jeg antager, den store Majoritet af Thinget, vil slutte os til den forelagte Comitébetænkning, troer jeg dog at turde tillade mig et Ord, med Hensyn til de almindelige Anskuelse om Oprindelsen til eller Hensigten med den hidtil gjældende Restriction mod Indtagelse af Indsiddere o. s. v., som en tidligere året Taler har foredraget. Jeg troer nemlig, at det er saa langt fra, at man deri turde see et Slags Pest eller Sygdom, der havde smittet den ene Klasse efter den anden, Selveieren efter Gods-eieren, at jeg troer, at der have været meget christelige og gode Grunde til i tidligere Tid at gjøre saadanne Bestemmelser, og at Communerne selv have været meget interesserede i deres Overholdelse. I denne Henseende skulde jeg ogsaa fra mit Standpunkt troe, at Ophævelsen af Bestemmelsen i Lovens 3—19—7 ikke kunde være betænkelig, men at de Grunde, der maatte tale herimod, vel snarere maatte være Politis- og Fattigvæsens-Grunde og Hensyn.

Ordføreren: Det er kun ganske Lidet, hvad jeg har at bemærke, foruden hvad jeg alt tidligere har tilladt mig at yttre. Jeg troer, at det ærede Medlem, som bebudede et Amendement, hvorefter D. Lov 3—19—7 skulde for Fremtiden være ophævet, har feilet endeel, naar han har betragtet det som et Slags Privilegium for Godseierne, at de ei ere forpligtede til at tage Indsiddere i deres Gaarde. Jeg har ingenlunde, da jeg før erklærede, at jeg ikke troede, at Comiteen fra sit Standpunkt vilde have Noget imod dette Amendement, været af den Mening, at deri skulde ligge, at en Mand ikke skulde have Ret til at kunne nægte en anden Mand at søge Ophold i hans Huus, naar han ikke vilde modtage Huusleiere. Jeg har derimod blot villet bemærke, at jeg troede, at Comiteen var stemt for, at de Bestemmelser, vor Lovgivning nu indeholder imod, at Fæstere maae tage imod Leiere eller Underleier i deres Fæstesteder, ophæves.

Jeg maa dernæst, med Hensyn til hvad et andet året Medlem har yttret, bemærke, at jeg ikke har erklæret mig imod Principet i

denne Lov; jeg har tværtimod erkjendt, at den kunde blive fornøden, men jeg har rigtignok meent, at den, ved ikke at udkomme som provisoriisk, maaskee kunde være udkommen noget bedre. Jeg har ifkun erklæret det som min Mening, at der ikke dengang var tilstrækkelig Anledning for Ministeriet til at udgive denne Lov provisoriisk. Jeg er fuldkomment enig med den høitærede Justitsminister i, at man bør tænke sig ind i Forholdene, som de dengang vare; jeg erkjender med ham, at det var under vanskelige, særdeles vanskelige Forhold, Regjeringen dengang maatte handle. Men jeg seer heri paa ingen Maade nogen Grund til, nder tilstrækkelig Anledning, at udgive denne Lov provisoriisk. Justitsministeriet har ikke oplyst, at der var nogen saadan Anledning, eller at jeg skulde have feilet i, at der ei har været mere end eet Sted i Landet, hvor Kommunen ikke har kunnet opfylde den Forpligtelse, at skaffe Huus til Fattiglemmer eller til huusvilde Personer, af Mangel paa Jord. Det er mig ikke bekjendt, at der har været nogen anden eller større Trang til denne Lov, og, giver man mig Ret heri, da antager jeg ogsaa, at man vil finde det rigtigt, at der ikke har været Anledning til derfor at give en provisoriisk Expropriationslov, som gjælder for hele Landet. Den høitærede Justitsminister anfører vistnok med Grund, at Udskrivningsloven dog var en høist vigtig Lov, som Ministeriet havde maattet udgive provisoriisk. Deri har han fuldkommen Ret. Udskrivningsloven gjør tilvisse Indgreb i den personlige Frihed, der er fuldt saa vigtig som Egenomsretten, men han maa da ogsaa indrømme mig, at der uimodstgjeligt var en ganske anden Nødvendighed for Gaanden, end den, Motiverne angive, for den her omhandlede provisoriiske Lov, og det er kun dette, mit Rationnement gaaer ud paa at godtgjøre, at der her ingen saadan Nødvendighed var tilstede. For saavidt der af et andet året Medlem af Thinget er yttret Tvivl om Rigtigheden eller Hensigtsmæssigheden af, at Huusly ifølge § 2 er betinget deraf, at vedkommende Person eruerer sig paa lovlig Maade i Sognets District, skal jeg tillade mig at bemærke, at disse Ord ere overgaaede fra de tidligere Bestemmelser i vor